

Spoštovani urednik!

Oglašam se kot eden od pobudnikov za izdelavo »Priporočil za zdravljenje bolečine pri odraslem bolniku z rakom«. V prejšnji številki Onkologije ste objavili že dve pismi, odmeva na objavljeni prispevek. Ideja za izdelavo teh pomembnih priporočil se nam je porodila na prvem državnem posvetovanju o nadzorovanju raka leta 1996. Kot je že podrobno opisal prof. dr. Švab, smo predstavniki Onkološkega inštituta in Katedre za družinsko medicino, za naše razmere hitro in učinkovito, priporočila tudi pripravili. Kot eden od pobudnikov za njihovo izdelavo in takratni strokovni direktor Onkološkega inštituta sem dolžna bralstvo opozoriti na velik pomen priporočil za pravilno oskrbo rakavih bolnikov in se zahvaliti vsem, ki so sodelovali pri projektu.

Ob tem ko število ozdravljenih bolnikov z rakom po svetu in pri nas narašča, se vedno bolj zavedamo tudi pomena pravilne oskrbe bolnikov pri lajšanju in omilitvi težav, ki nastanejo zaradi bolezn same ali zaradi njenega zdravljenja. Pravilno zdravljenje bolečine je za bolnike z rakom zelo pomembno. V naši mladi državi smo imeli na tem področju v začetku devetdesetih let veliko težav. Od težav v dostopnosti bolnikov do opiatov pa do nedogovorjenih najprimernejših načinov oskrbe rakavega bolnika z bolečino. Poleg boljše in širše oskrbe z zdravili, sistematičnega širjenja znanja in uvedbe paliativne dejavnosti v onkologijo je bila izdelava »Priporočil za zdravljenje bolečine pri odraslem bolniku z rakom« eden najpomembnejših korakov na tem področju. Priporočila bodo družinskim in drugim zdravnikom omogočila strokovno boljše in racionalnejšo protibolečinsko

zdravljenje na domu. V imenu sedanjih in bodočih bolnikov se je treba zahvaliti vsem, ki so pri izdelavi priporočil sodelovali: tako predstojniku Katedre za družinsko medicino prof. dr. Igorju Švabu, ki je bil motor našega dela, kot dr. Slavici Lahajnar, ki je v veliki meri sama pripravila strokovno osnovo za priporočila, pa tudi sodelavcem dr. Dragu Ažmanu, VMS Marini Velepč, VMS Miri Logonder, mag. farmacije Moniki Sonc, VMS Magdi Berložnik, dr. Janku Kersniku, dr. Metki Pentek, dr. Vlasti Vodopivec Jamšek, saj smo vsi v veliki meri v svojem prostem času opravili to pomembno delo. Res vsem najlepša hvala!

Upam, da bo to delo, kljub majhnemu spodrsrlaju uredništva Onkologije, da smo priporočila objavili brez navedbe vseh, ki so pri njihovem nastajanju sodelovali, spodbuda pri izdelavi še drugih priporočil za boljšo oskrbo bolnikov. Kot članica uredniškega odbora Onkologije se čutim sokrivo za ta spodrsrlaj. Kadar objavljamo priporočila, bi morali objaviti seznam vseh sodelujočih pri pripravi, kadar pa samo strokovne podlage, so le-te lahko na ravni avtorstva. Nimam namena niti želje soditi o tem, kaj je bil konkretni prispevek. Želela sem se samo zahvaliti vsem, ki so pri delu sodelovali in poudariti pomen dobrega skupnega dela za bolnike.

V upanju, da bomo v Onkologiji lahko objavili čim več novih ali posodobljenih strokovnih priporočil, vas lepo pozdravljam.

Prof. dr. **Tanja Čufer**, dr. med.

